

Święta Katarzyna ze Sieny

Gdyby św. Katarzyna ze Sieny...

...żyła w obecnych czasach, przepojonych duchem racjonalizmu i gdyby rozeszła się wieść, że ma objawienia i przemawia do niej Bóg Ojciec, przypuszczać należy, że przyjmowali by ją ze sceptycyzmem i z niewiarą nawet wierzący. Prawdopodobnie udawano by, że takie rzeczy nie są możliwe. Posądzano by ją o schorzenia psychiczne, o udawanie i fantazję; a gdyby badania lekarskie wykazały, że jest normalna i zdrowa pod każdym względem – sugerowano by, że ktoś komponuje jej listy i pisma. Doszukiwano by się kłamstw, oszustw i manipulacji. Być może posądzano by ją o działanie pod wpływem złego ducha, albo z powodu pychy mówiono by, że takie rzeczy od Boga nie są nam potrzebne, bo my wszystko wiemy i rozumiemy, bo nam wystarczy Ewangelia. W najlepszym razie pomijano by je milczeniem z powodu przesadnej ostrożności, która bywa szkodliwa, bo gasi Ducha.

Jaki to przedziwny paradoks...

...że mówi się o Duchu Świętym, wzywa się Go, a gdy Duch Święty naprawdę działa, gdy wylewa na duszę swoje Dary, udziela jakichś szczególnych charyzmatów, zwłaszcza w formie widzeń i daru prorocstwa, natychmiast wytwarza się mur niewiary i przeciwności. Mimo, że w Piśmie Świętym Starego i Nowego Testamentu zapowiedziane jest działanie Ducha Świętego w różnych formach, mimo że Jezus daje nam wskazówki, jak odróżniać objawienia prawdziwe od fałszywych i mimo, że św. Paweł wyraźnie poucza, jak należy traktować tych, którzy otrzymują szczególne dary Ducha Świętego (1 Kor 14), a Pismo Święte zachęca, aby „rozgłaszać i wystawiać dzieła Boże” (Tob 12,7), więcej uwagi zwraca się na dzieła ludzkie, niż na dzieła Ducha Świętego.

Św. Katarzyna ze Sieny...

...jest Doktorem Kościoła.

Jak każdy z nich, spełniła warunek przyznania jej tego tytułu. Pozostawiła po sobie dzieło odznaczające się niezwykłą wiedzą. Zdumiewać może, że niezwykłą wiedzą, stwierdzoną oficjalnie przez komisje, odznaczała się osoba, która nie posiadała żadnego, nawet pod-stawowego, wykształcenia. Listy, zebrane w kilka tomów, modlitwy oraz główne dzieło Dialog, dyktowała swoim sekretarzom, często w czasie wizji, kiedy przemawiał do niej Bóg Ojciec. Czytać nauczyła się, gdy była już dorosła, a pisać dopiero pod koniec życia.

Zdumiewa też jej bogata działalność wśród ludzi oraz wpływ, jaki wywarła na odnowę Kościoła i odnowę niektórych zakonów ta prosta dziewczyna, która żyła tylko 33 lata.

Wydaje się, że wybierając nieuczoną Katarzynę, aby „świeciła w Kościele Bożym”, chciał Pan Bóg zawstydzić ówczesnych dygnitarzy i uczonych, którzy nie odznaczeni byli duchem pokory ani gorliwością o sprawy dusz i Kościoła.

Tam, gdzie w rachubę wchodzi interwencja Boża, działanie Ducha Świętego, niemożliwe staje się możliwe. Trójka dzieci z Fatimy, zanim nauczyły się one czytać i pisać, bez ludzkiej pomocy posiadały zrozumienie niektórych spraw i Prawd Bożych, przekraczające poziom wielu wykształconych. Nasza Święta siostra Faustyna, która chodziła do szkoły tylko dwa i pół roku, i mimo że w jej zapiskach są błędy ortograficzne, jej styl, swoboda w wypowiedzianiu się na temat spraw Bożych – zadziwiają. Najbardziej subtelne kwestie dotyczące życia wewnętrznego i nadprzyrodzonego omawia ona z niezwykłą jasnością. Książki Sopoćko, doktor teologii, zeznając w procesie informacyjnym, powiedział, że nie-jeden teolog po długich studiach nie potrafiłby nawet w przybliżeniu rozwiązać tych zawiłości, a Siostra Faustyna czyniła to z łatwością.

Papież Pius II, w Bulli kanonizacyjnej z 1461 r., stwierdził, że wiedza Katarzyny była wdana, nie – nabyta. A kiedy Katarzyna stanęła wobec papieża Urbana VI i jego kardynałów, Papież po wysłuchaniu jej przemówienia, odezwał się do otoczenia: „Ta kobiecina nas zawstydza”.

Katarzyna urodziła się 25 marca 1347 roku niedaleko Sieny. Jej ojciec zajmował się farbowaniem wełny i rodzina, choć liczna, żyła dość dostatnio. Katarzyna była 24 dzieckiem, po niej urodziło się już tylko jedno. Rodzina mieszkała u podnóża góry, na której mieścił się klasztor Dominikanów oraz ich kościół, w którym Katarzyna często bywała.

Była dziewczyną uroczą, o silnej osobowości.

Z relacji jej spowiednika, bł. Raymonda z Capui, wiemy, że mimo sprzeciwu rodziny, w wieku 15 lat obcięła włosy, na znak, że nie zamierza wyjść za mąż. Gdy miała 18 lat, wstąpiła do III-go Zakonu Dominikańskiego. Ówczesnym zwyczajem przyjęła habit, lecz mieszkała w domu rodzinnym. Przez trzy lata prowadziła życie odizolowane, życie głębokiej kontemplacji i modlitwy, zamknięta w swoim pokoju. Wychodziła tylko na Mszę św. W tym okresie rozpoczęły się jej przeżycia mistyczne. Kiedy miała 21 lat, poczuła wewnętrzny nakaz przyłączenia się do swej rodziny i rozpoczęcia aktywnego życia wśród ludzi. Jej miłość do Boga zrodziła miłość do bliźnich i oddanie się na usługi biednych i chorych.

Zacząła pracować jako pielęgniarka w domach i szpitalach. Wyszukiwała opuszczonych i potrzebujących pomocy. W swoim domu otoczona ludźmi, modliła się z nimi i nauczała tego, czego sama nauczyła się z obcowania z Bogiem. Jej przeżycia mistyczne nasilały się. Katarzyna łączyła życie kontemplacyjne z czynnym. Bogactwo czynów, płodność apostołska, płynęły z głębi jej osobistego kontaktu z Bogiem. Nie budzi wątpliwości fakt, że działało się to pod szczególnym wpływem Bożym. Dzieł, jakich dokonała w swoim krótkim życiu, nie da się wytłumaczyć siłami czysto przyrodzonymi.

Osobowość Katarzyny cechowała wielka prostota i bogactwo ducha. Podchodziła do rzeczywistości z realizmem człowieka tego świata, a jednocześnie żyła w największym skupieniu ducha. Interesowała się nie tylko sprawami nadprzyrodzonymi, ale i doczesnością.

W 1374 r., w czasie zarazy z narażeniem własnego życia, śpieszyła na pomoc chorym i umierającym. Zachęcała do tej posługi inne osoby, nawet swego spowiednika. Jej żywotność, osobisty urok, upór i niezależność najprawdopodobniej przyczyniły się

do tego, że...

...stała się pośredniczką w konfliktach i sporach.

Godziła skłócone rody Sieny, partie polityczne, a następnie znalazła się w centrum trudnych konfliktów miast włoskich, które buntowały się przeciw zarządzeniom legatów papieskich, nie zawsze z roztropnością reprezentujących w Państwie Kościelnym władzę odległego papieża, Francuza, Grzegorza XI, który rezydował w Avinionie. Katarzyna prowadziła stanowczą walkę ze złem. Walczyła odważnie o odnowienie Kościoła, o postęp, lecz zachowywała wierność tradycji. W owych czasach, burzliwych dla Kościoła, Florencja wysłała ją w roli pośredniczki do Avinionu, gdzie miała okazję polecić osobiście Papieżowi sprawę koniecznej reformy Kościoła oraz jego powrotu do Rzymu. W styczniu 1377 roku, Grzegorz XI powrócił do Rzymu, lecz nie zdążył zawrzeć pokoju z Florencją. Po wyborze jego następcy, Urbana VI, kardynałowie, pod wpływem kardynałów francuskich wybrali antypapieża, Klemensa VII i w ten sposób doszło do wielkiej schizmy zachodniej. Wybuchł konflikt zbrojny. Klemens próbował zawładnąć Rzymem bez powodzenia i wyjechał do Avinionu. Uważano wówczas, że modlitwy Katarzyny wyjednały zwycięstwo Urbanowi VI. Jednakże Europa została podzielona. Francja, Szkocja i Hiszpania uznały zwierzchnictwo antypapieża i z tego powodu powiększyli się krąg adresatów Katarzyny. Dyktowała sekretarzom liczne listy, które wysyłała do władz miejskich, wodzów, duchownych. Pisała do zbuntowanych kardynałów i do monarchów, nie uznających prawowitego Papieża. Jednym z tłumaczyła, innych – napominała, a pocieszała Urbana VI.

Fundamentalne dzieło DIALOG...

...którego pełny tytuł brzmiał „Księga Miłosierdzia Bożego, czyli Dialog”, jest rozmową Katarzyny z Bogiem. Ona zadaje pytania, Bóg Ojciec odpowiada. Osobisty dialog Katarzyny nie jest przeznaczony tylko dla niej. Jest to wielki dialog Boga z człowiekiem i aktualny po wszystkie czasy. Jest to wielkie dzieło. Powstało około półtora roku przed śmiercią Katarzyny. Zarówno Dialog jak i listy zawierają głęboką doktrynę teologiczną. Przez bogactwo myśli Dialog zalicza się do klasycznych dzieł duchowości. W swoich listach Katarzyna często porusza temat zaślepienia umysłu i niezrozumienia spraw Bożych. Podkreśla, że winniśmy dążyć do serdecznego stosunku z Bogiem, opartego na miłości bezinteresownej i wyzbyć się służalczej bojaźni. Dzieła Katarzyny to kopalnia głębokich myśli z dziedziny teologii mistycznej. Aktualność słów Bożych, przekazanych nam za pośrednictwem Katarzyny, potwierdza fakt wielkiego zainteresowania wśród uczonych jej życiem i dziełem. We Włoszech istnieją dwa ośrodki studiów nad Katarzyną: centro nazionale di studi cateriniani oraz przy Uniwersytecie w Sienie: insti-tuto senese di studi cateriniani.

Więcej informacji o tych i innych grupach można uzyskać na stronie internetowej:

<http://www.cateri-nati.org>

Literatura dotycząca życia i działalności św. Katarzyny jest bardzo bogata. Obejmuje ponad tysiąc pozycji.

Bł. Rajmund z Capui, jej spowiednik, wybrany generałem zakonu dominikańskiego, kontynuując dzieło Katarzyny, przewędrował całą Europę, odnawiając w dominikańskie klasztory. Wśród swoich uczniów Katarzyna miała benedyktynów, kartuzów, franciszkanów, augustianów. Przyczyniła się do odnowy Kościoła i klasztorów swoimi dziełami i apostołskim żarem. Ostatni okres życia spędziła w Rzymie. Umarła w kwietniu 1380 roku. Kanonizowano ją w 1461 r., a w 1866 roku ogłoszono ją patronką Rzymu. W 1939 roku Ojciec Święty Pius XII ogłosił św. Katarzynę patronką Włoch, wraz ze św. Franciszkiem. Tytuł Doktora Kościoła nadał jej Papież Paweł VI, w dniu 4 października 1970 roku.

Jak po swym Zmartwychwstaniu...

...przyłączył się Pan Jezus do uczniów idących do Emmaus i wyjaśniał im Pismo, tak po dzień dzisiejszy, przez ostatnie dwa tysiące lat, przez swoich wybrańców i mistyków – Pan Bóg wyjaśnia nam Pismo Święte i przypomina odwieczne Prawdy. Pomaga zrozumieć lepiej Ewangelię żyć według niej. Przemawiając słowami, wybiera na swoje narzędzia słabych, aby okazać swoją Moc. Przez nieuczonych objawia swoją Mądrość, a zawsze przez swoje objawienia okazuje swoje Miłosierdzie i swoją Ojcowską czułość w stosunku do każdego z nas. Bóg chce, abyśmy Go lepiej znali i bardziej kochali. On chce, abyśmy uczyli się umieli rozpoznawać Jego głos, nawet wtedy, gdy przemawia bez słów.